

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA AFGØRELSE FRA OM

Vejen Kraftvarmeværk A/S over
Energitilsynet af 1. oktober 2007
prislofter for affaldsforbrændingsanlæg gældende for 2008

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN

Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

NÆVNETS AFGØRELSE

Energitilsynets afgørelse af 1. oktober hjemvises.

Ved e-mail af 29. oktober 2007 har DONG Energy v/seniorspecialist Kurt Pedersen på vegne af Vejen Kraftvarmeværk A/S (herefter benævnt klager) påklaget Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 til Energiklagenævnet. Klager er herefter blevet repræsenteret ved advokat Per Hemmer, Advokatfirmaet Bech-Bruun.

Ved afgørelsen blev klager ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2008 – i henhold til de energipolitiske retningslinier – indplaceret som et værk i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet end naturgas.

Sagens baggrund

Klager er et affaldsforbrændingsanlæg godkendt til forbrænding af affald efter miljøbeskyttelsesloven. Klager producerer årligt ca. 70.000 MWh fjernvarme ved afbrænding af ca. 37.500 ton affald og har en varmeeffekt på 8 MW.

Vejen Varmeværk A.m.b.a. er et forbrugerejet andelsselskab, der køber varme hos klager. Varmeværket producerer tillige varme på egne varmeproduktionsanlæg.

Efter den gældende varmeplanlægning skal Vejen Varmeværk A.m.b.a. aftage affaldsvarmen fra klager som første prioritet. De nærmere betingelser for leveringen af affaldsvarme sker efter aftale mellem klager og Vejen Varmeværk A.m.b.a.

Vejen Varmeværk A.m.b.a. råder – ud over den af klager producerede affaldsvarme – over et flisfyret varmeanlæg med en effekt på 7 MW, 2 naturgasfyrede reservelastcentraler med en effekt på 10 MW og 5 MW samt en gasoliekedel på 5 MW. Desuden leverer selskabet Plus Garden System A/S industriel overskudsvarme til varmemærket i begrænset omfang.

Det flisfyrede anlæg har efter Vejen Kommunes projektgodkendelse tilladelse til spids- og reservelastproduktion med en forventet produktion på ca. 20.000 MWh/år.

Energitilsynet har siden 2007 udmeldt prislofter for affaldsforbrændingsanlæg. Inden Energitilsynet udmeldte prisloftet for 2008, var den model, der ligger til grund for fastsættelsen af prisloftet (prisloftsmodellen), i høring hos brancheorganisationerne Affald Danmark, RenoSam, Dansk Fjernvarme og Dansk Energi. Prisloftet skal afspejle den pris varmemeforbrugere alternativt ville kunne få leveret varme til, hvis varmen ikke blev leveret fra et affaldsforbrændingsanlæg. Prisloftet er baseret på oplysninger som fjernvarmeverker efter anmodning har indberettet til Energitilsynet om værkernes produktionsomkostninger. Energitilsynet beregner prislofterne på baggrund af de indberettede oplysninger.

Energistyrelsen har herefter på anmodning oplyst Energitilsynet om, under hvilken af de tre fjernvarmenet kategorier – decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas, decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet end naturgas og centrale områder – de enkelte selskaber efter Energistyrelsens vurdering er placeret. Kategorierne danner baggrund for Energitilsynets udmelding af prislofter for affaldsvarme.

Klager blev ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2007 – i henhold til de energipolitiske retningslinier – indplaceret som et værk i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas. Ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2008 blev denne placering ændret, således at klager nu er indplaceret som et værk i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet end naturgas. Den ændrede placering af klager medfører, at prisloftet for klager sættes væsentligt ned, hvilket vil få betydelige økonomiske konsekvenser for klager.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 2 af 11

Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007

Energitilsynet fremsendte ved brev af 1. oktober 2007 følgende afgørelse vedrørende prislofter for affaldsforbrændingsanlæg for 2008:

"[...]

Prislofter for affaldsforbrændingsanlæg gældende for 2008

I medfør af bestemmelserne i § 7 i bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg udmeldes følgende prislofter for kalenderåret 2008:

Energipolitisk område	Kr. per GJ
Decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas	99
Decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet brændsel end naturgas	65
Centrale områder	66

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 3 af 11

...

Affaldsforbrændingsanlæggenes placering efter de energipolitiske retningslinier fremgår af bilaget.

...

[...]"

Af bilaget til afgørelsen fremgår, at klager indplaceres på følgende måde:

"[...]

BILAG

Navn på anlægget	Substitutionsmulighed
...	
Vejen Kraftvarmeværk	Biomasse/andet
...	

[...]"

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager har i første række anført, at klagers placering efter de gældende energipolitiske retningslinier skal ændres således, at klager indplaceres som et værk i et decentralt område, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas.

Klager har i anden række anført, at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Energitilsynet med henblik på, at tilsynet foretager en selvstændig, konkret vurdering af klagers placering efter de gældende energipolitiske retningslinier.

Til støtte for, at klager skal indplaceres som et værk i et decentralt område, der forsynes med vand baseret på naturgas, har klager navnlig anført følgende:

- Det afgørende for indplaceringen af klager ifølge prisloftsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, er, hvilket fjernvarmeværk som ville være blevet etableret i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier. Dette fremgår af forarbejderne til varmemforsyningslovens § 20, stk. 4.
- Indplaceringen skal således ske på baggrund af en vurdering af, hvilket alternativt anlæg – der i henhold til projektbekendtgørelsen – ville have været etableret i stedet for affaldsforbrændingsanlægget. Vejen Varmeværk forsynes i dag med opvarmet vand fra klager og råder over et flisfyret varmeanlæg med en effekt på 7 MW, 2 naturgasfyrede reservelastcentraler med en effekt på 10 MW og 5 MW samt en gasoliekedel på 5 MW. Selskabet Plus Garden System A/S leverer endvidere industriel overskudsvarme til varmeværket i begrænset omfang. I vejledningen til prisloftsbekendtgørelsen punkt 7.1.1. anføres det, at i sådanne tilfælde vil det alternative værk blive et effektivt drevet naturgasbaseret kraftvarmeværk. Klager er således beliggende i et område, der allerede forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas som brændsel.
- Det følger af projektbekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2, at brændslet som udgangspunkt skal være naturgas eller mineralsk olie for etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes med eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg eller varmeanlæg. Et alternativt anlæg til substitution for klager skal derfor – efter de energipolitiske retningslinier – baseres på naturgas som brændsel.
- Efter projektbekendtgørelsen kan kommunalbestyrelsen rent undtagelsesvis godkende anvendelsen af CO₂-afgiftsfrit brændsel ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et øget varmebehov, og hvis anlægget alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov, jf. projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4. Vurderingen af det alternative anlægs brændselsvalg kan imidlertid ikke foretages på baggrund af et øget varmebehov, men alene ud fra

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 4 af 11

en vurdering af, hvilket brændsel varmen som affaldsvarmen ville fortrænge, ville være baseret på.

- Det vil være i strid med projektbekendtgørelsens formål, hvis Vejen anses for et biomasseområde med henvisning til, at det alene er naturgasfyrede spids- og reservelastcentraler, der er tilknyttet nettet. En sådan fortolkning ville åbne mulighed for at udskifte afgiftsbelagt brændsel (affald) med afgiftsfrit brændsel (biomasse). Affaldsværker fungerer alle steder som grundlastanlæg jf. Energistyrelsens forudsætningsskrivelser, som etableringen af anlæggene er baseret på. I områder med affaldsværker tilføres nettet derfor kun naturgasbaseret varme fra spids- og reservelastcentraler. Energistyrelsens fortolkning fører derfor til, at der kan etableres biomasseanlæg i disse områder. Denne fortolkning kan have alvorlige konsekvenser for de affaldsbaserede værkers økonomi, såfremt disse værker fremover skal underlægges prisloftet for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder, der forsynes med andet end naturgas.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 5 af 11

Til støtte for, at sagen skal hjemvises til Energitilsynet, har klager navnlig anført følgende:

- Den ændrede placering efter de energipolitiske retningslinier medfører en væsentlig reduktion af størrelsen af prisloftet for klager, hvilket vil have væsentlige økonomiske konsekvenser. Afgørelsen skulle derfor i henhold til forvaltningslovens § 22, stk. 1, have været ledsaget af en begrundelse, idet afgørelsen ikke giver klager fuldt ud medhold. Afgørelsen burde således have indeholdt en henvisning til de relevante bestemmelser i projektbekendtgørelsen, herunder de hovedhensyn, der har været bestemmende for Energitilsynets valg af alternative anlæg og brændsel, samt en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som Energitilsynet har tillagt væsentlig betydning i sin placering af klager.
- Energitilsynet burde endvidere i henhold til forvaltningslovens § 19 have foretaget partshøring af klager inden indplaceringen under prisloftet blev ændret, idet ændringen er til ugunst for klager.
- Det fremgår af Energitilsynets brev af 28. januar 2008, at Energitilsynet ikke har foretaget en selvstændig vurdering af, om klager er beliggende i et decentralt område, der forsynes med andet end naturgas. Energitilsynet har lagt Energistyrelsens vejledende udtalelse til grund. Da det er Energitilsynet, der har kompetencen til at fastsætte og udmelde prislofter, lider afgørelsen af en væsentlig retlig mangel i form af manglende sagsoplysning.

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet har ved brev af 28. januar 2008 anført, at tilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 bør stadfæstes.

Vedrørende spørgsmålet om den nærmere indplacering af klager har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- Energistyrelsen har bistået Energitilsynet ved indplaceringen af affaldsforbrændingsanlæggene i de tre omhandlede kategorier, idet Energitilsynet ikke er i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne træffe afgørelse om værkernes indplacering efter de energipolitiske retningslinier. Energistyrelsen har oplyst, at der løbende tages stilling til affaldsforbrændingsanlæggenes indplacering i de tre energipolitiske områder på baggrund af de produktionsoplysninger, som Energistyrelsen modtager. Indplaceringer ligger således ikke fast én gang for alle. Energistyrelsen har endvidere bekræftet, at klager efter de energipolitiske retningslinier i 2008 hører under gruppen decentrale områder, der forsynes med biomasse/andet.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 6 af 11

Vedrørende spørgsmålet om hjemvisning har Energitilsynet anført følgende:

- Energitilsynet har med rette lagt oplysningerne fra Energistyrelsen til grund for afgørelsen. Både bekendtgørelsen og vejledningen er udarbejdet af Energistyrelsen, og Energistyrelsen er således nærmere til at anvende de energipolitiske retningslinier til indplacering af affaldsforbrændingsanlæg i de tre omhandlede grupper. Energitilsynet har ikke fundet grundlag for at underkende Energistrelsens indplacering af klager i gruppen decentrale områder, der forsynes med biomasse/andet.

Retsgrundlag

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand fra affaldsforbrændingsanlæg fremgår af varmeforsyningslovens § 20, stk. 4, (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmeforsyning med senere ændringer), der har følgende ordlyd:

"[...]

§ 20.

...

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg.

...

[...]"

Af bemærkninger til varmforsyningslovens § 20, stk. 4 (lovforslag nr. L 240 til lov om ændring af lov om varmforsyning, fremsat 29. marts 2000) fremgår følgende om beregning af prisloftet:

"[...]

Princippet for beregning af prisloftet vil tage udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et værk i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier. Ligger det pågældende affaldsforbrændingsanlæg eksempelvis i et naturgasforsynet område, vil det alternative værk blive et effektivt drevet naturgasbaseret kraftvarmeværk.

[...]"

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

I 2006 blev prisloftsbekendtgørelsen udstedt med hjemmel i varmforsyningslovens § 20, stk. 4, (bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg). Prisloftsbekendtgørelsen fastsætter reglerne for prislofter og maksimalpriser for levering af damp og varmt vand fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller distributionsanlæg. Vedrørende udmelding af prislofter fremgår følgende af prisloftsbekendtgørelsen:

Side 7 af 11

"[...]

Fastsættelse af prisloftet

§ 5. Prisloftet for opvarmet vand produceret på et affaldsforbrændingsanlæg fastsættes til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på et fjernvarmeværk, som ville være blevet etableret i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier, således at der opstår et prisloft for:

- 1) Affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder, der forsynes med naturgas.
- 2) Affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder, der forsynes med andet end naturgas.
- 3) Affaldsforbrændingsanlæg beliggende i centrale områder.

Stk. 2. Prisloftet for damp produceret på et affaldsforbrændingsanlæg fastsættes efter et konkret skøn.

...

Udmelding af prisloftet

§ 7. Energitilsynet foretager den faktiske beregning og udmelding af prislofterne efter § 5.

Stk. 2. Prislofterne udmeldes første gang den 1. oktober 2006. Herefter udmeldes prislofterne hvert år den 1. oktober. Det udmeldte prisloft gælder for det følgende kalenderår.
[...]"

Fra vejledningen til prisloftsbekendtgørelsen (vejledning nr. 44 af 8. juni 2006 om bekendtgørelse om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg) fremgår endvidere følgende:

5. maj 2008
J.nr.: 21-587
Eksp.nr.: 35291
TML-EKN

"[...]"

7. Fastsættelse af beregningsgrundlag for prisloftet samt metode til beregning af prisloftet mv.

Side 8 af 11

7.1. Bemærkninger til bekendtgørelsens § 5

7.1.1. Det fremgår af bemærkningerne til varmemforsyningslovens § 20, stk. 4, 1. pkt., at prislofterne vil blive bestemt ud fra et effektivt drevet anlæg, der i stedet ville være blevet etableret i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinjer for etablering af et kollektivt varmemforsyningsanlæg i det pågældende område. Ligger det pågældende affaldsforbrændingsanlæg eksempelvis i et naturgasforsynet område, vil det alternative værk blive et effektivt drevet naturgasbaseret kraft-varme-værk. Lovens bemærkninger fortolkes således, at de pågældende alternative anlæg skal være i overensstemmelse med de gældende regler på varmemforsyningsområdet.

7.1.2. Den varmeafregningspris, som prislofterne skal fastsættes på baggrund af, skal således være prisen på fjernvarme produceret i overensstemmelse med de regler, der fastlægger brændselsvalget for kraft-varme- og varmeproducenter, der etableres på det tidspunkt, hvor affaldsvarmen aftages.

7.1.3. Det betyder, at for at finde ud af, hvilket prisloft et bestemt affaldsforbrændingsanlæg skal anvende, skal det vurderes, hvilket brændsel varmen, som affaldsvarmen ville fortrænge, ville være baseret på, hvis der i stedet for affaldsforbrændingsanlægget var blevet etableret et værk, der kunne levere den tilsvarende varme. Prisloftet kan således betegnes som den hypotetiske substitutionspris.

"[...]"

Forvaltningsloven (lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer) indeholder bl.a. regler for, hvornår der skal foretages partshøring, og hvornår

en afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse. Forvaltningslovens §§ 19, 22 og 24 har følgende ordlyd:

”[...]

§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

...

Side 9 af 11

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

[...]”

Energiklagenævnets bemærkninger

Ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2008 er klagers placering ændret, således at klager nu – i modsætning til 2007 – er placeret under prisloftet for affaldsforbrændingsanlæg, der forsynes med andet end naturgas. Den ændrede placering af klager medfører, at prisloftet for klager sættes væsentligt ned, hvilket vil få betydelige økonomiske konsekvenser for klager. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at det må lægges til grund, at de oplysninger, der har dannet grundlag for Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007, har været til ugunst for klager og været af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Da det ikke kan antages, at klager har været bekendt med, at disse oplysninger indgik i Energitilsynets behandling af sagen, finder Energi-

klagenævnet, at klager i henhold til forvaltningslovens § 19 burde have været partshørt, forinden Energitilsynet traf afgørelsen af 1. oktober 2007, hvorved klagers placering blev ændret på en for klager ugunstig måde i forhold til den tidligere placering.

Det fremgår af forvaltningslovens § 22, at såfremt en afgørelse ikke giver den pågældende fuldt ud medhold, skal den være ledsaget af en begrundelse. Efter forvaltningslovens § 24, skal en begrundelse for en afgørelse indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. Begrundelsen skal endvidere, såfremt afgørelsen beror på et administrativt skøn angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Afgørelsen skal endelig om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 10 af 11

Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 indeholder en henvisning til prisloftbekendtgørelsens § 7, i henhold til hvilken, prisloftet udmeldes. Afgørelsen indeholder derimod ikke en henvisning til de bestemmelser i projektbekendtgørelsen, som er afgørende for, under hvilken kategori i prisloftbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 1-3, klager skal placeres. Afgørelsen indeholder endvidere ikke en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen efter prisloftbekendtgørelsens regler eller en redegørelse for de faktiske omstændigheder, som har betydning for indplaceringen af klager under det pågældende prisloft. Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 indeholder således ikke en fyldestgørende begrundelse efter forvaltningslovens §§ 22 og 24 for, hvorfor klagers placering er blevet ændret til ugunst for denne.

Energiklagenævnet hjemviser på ovennævnte baggrund Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 til fornyet behandling.

Energiklagenævnet bemærker, at det i henhold til prisloftbekendtgørelsens § 7, stk. 1, er Energitilsynet, der skal foretage den faktiske beregning og udmelding af prislofterne efter § 5. Efter § 5, stk. 1, fastsættes prisloftet for et affaldsforbrændingsanlæg til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på et fjernvarmeværk, som ville være blevet etableret i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier, således at der opstår et prisloft for de tre kategorier, der er nævnt i bestemmelsens nr. 1-3.

Det er således Energitilsynet, der i henhold til § 7, stk. 1, har hjemmel og kompetence til at træffe afgørelse efter prisloftbekendtgørelsens § 5, herunder træffe afgørelse om, under hvilket af de i § 5, stk. 1, nr. 1-3, nævnte prislofter, de enkelte affaldsforbrændingsanlæg skal placeres. Det forhold, at prisloftbekendtgørelsen og den tilhørende vejledning – i lighed med langt den

overvejende del af de administrative forskrifter på det energiretlige område – er udarbejdet af Energistyrelsen, ændrer ikke herved.

Ved Energitilsynets fornyede behandling af nærværende sag, skal Energitilsynet således foretage en konkret og selvstændig vurdering af sagens forhold. Energitilsynet skal i den forbindelse i henhold til officialprincippet sørge for at skaffe sig de nødvendige oplysninger til brug herfor. Energitilsynet kan herved, i det omfang det måtte skønnes nødvendigt, søge at indhente oplysninger og vejledning fra Energistyrelsen. Det vil dog fortsat være Energitilsynets ansvar, at sagen er fyldestgørende og tilstrækkeligt oplyst, således at tilsynet kan foretage den ovennævnte konkrete og selvstændige vurdering.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 1. oktober 2007 hjemvises.

5. maj 2008

J.nr.: 21-587

Eksp.nr.: 35291

TML-EKN

Side 11 af 11

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 5. maj 2008.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til § 26 i lov om varmforsyning, jf. lovekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer og § 9 i bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

/ Tina Alander Lindfors
Fuldmægtig